

نقش اخلاق کار اسلامی و فرهنگ خدمتگزاری بر رفتار شهروندی، پاسخگویی و مسئولیت اجتماعی

زهرا حیدریزاده^۱

پریسا زارعزاده^۲

ابوالفضل قاسمزاده علیشاھی^۳

چکیده

پژوهش پیش رو با هدف بررسی نقش میانجی اخلاق کار اسلامی در روابط میان فرهنگ خدمتگزاری و رفتار شهروندی سازمانی، مسئولیت اجتماعی و پاسخگویی فردی در میان کارمندان دانشگاه تبریز و شهید مدنی آذربایجان انجام شده است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه کارکنان بوده که از میان آنها ۲۰۰ نفر با استفاده از فرمول کوکران به عنوان نمونه انتخاب شدند. روش تحقیق، توصیفی از نوع همبستگی بوده و برای گردآوری اطلاعات از پرسشنامه‌های استاندارد استفاده شد. به منظور ارزیابی روابط بین متغیرهای مکنون اندازه‌گیری شده در مدل مفهومی، از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد. یافته‌های حاصل از تحلیل همبستگی میان متغیرهای پژوهش نشان می‌دهد که میان این متغیرها (بجز رابطه بین فرهنگ خدمتگزاری و مسئولیت اجتماعی) همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد. در این پژوهش همچنین، نقش میانجی اخلاق کار اسلامی در روابط میان متغیرهای فرهنگ خدمتگزاری با مسئولیت اجتماعی و نیز، فرهنگ خدمتگزاری با پاسخگویی فردی، همینطور با رفتار شهروندی سازمانی مورد تأیید قرار گرفت.

کلید واژه‌ها

فرهنگ خدمتگزاری، اخلاق کار اسلامی، مسئولیت اجتماعی، پاسخگویی

فردی، رفتار شهروندی سازمانی

۱- دانشجوی دوره دکتری مدیریت آموزش عالی دانشگاه ارومیه

Email: adib1420@yahoo.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

Email: Zarezadeh.Pari@gmail.com

۳- استادیار دانشگاه شهید مدنی آذربایجان (نویسنده مسئول)

Email: ghasemzadee@yahoo.com

پذیرش نهایی ۱۳۹۴/۱۱/۲۱

تاریخ دریافت ۱۳۹۴/۹/۱۰

طرح مسأله

اخلاق کاری به درستی رعایت نمی‌شود؛ نظام لازم در محیط صنعتی و علمی وجود ندارد؛ بدینی و بی‌اعتمادی، باری به هر جهت‌بودن، روحیه دمغه‌نمی و نگرش غیرعلمی مانعی در برابر تحرکات فرهنگی، اجتماعی، علمی، پژوهشی و صنعتی‌اند(فیوضات، ۱۳۸۱، ۲۹). این در حالی است که با پیدایش پدیده جهانی شدن، طیفی از تعهدات اجتماعی برای سازمان‌ها در عرصه کسب و کار بوجود آمده است که بر طبق مدل سهامدار یا "مدل سودمحوری" در تئوری حکمرانی شرکتی، سازمان‌ها فقط در مقابل مالکان و سهامداران شان پاسخگو نیستند؛ بلکه در مقابل تمامی کسانی (خواه افراد یا گروه‌هایی از افراد یا کل جامعه) که به نوعی در فعالیت‌های سازمانی ذینفع هستند، باید پاسخگو باشند(مقیمی و رمضان، ۱۳۹۲، ۲۱). بنابراین با توجه به اینکه رفتارهای اخلاقی هر فرد، گروه یا سازمانی تحت تأثیر ارزش‌های اعتقادی، نگرش‌های فلسفی و باورهای بنیادین حاکم بر انسان‌هاست و همه رفتارهای ارادی انسان در قالب ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی او معنی می‌یابد(زندي‌پور، ۱۳۸۴، ۴۸)؛ پرداختن به فضایل اخلاقی و دوری جستن از رذایل اخلاقی در فرایند تهذیب اخلاق در جهت تحقق هر یک از عناصر فرهنگ اخلاقی و توسعه اخلاقیات در جامعه و سازمان، ارتباط متقابل بین مجموعه‌ای از موضوعات اخلاقی را به عنوان واقعیتی انکارناپذیر نمایان می‌سازد(مقیمی و رمضان، ۱۳۹۲، ۱۹۳). چراکه ارزش‌ها به استقرار و حفظ استانداردهایی کمک می‌کنند که بر هدایت افراد به سوی اقداماتی که برای سازمان مطلوب هستند تأثیر گذارند و هنگامی که استانداردها یا ارزش‌های اخلاقی سازمان بطور گسترده‌ای میان اعضایش رایج شود، موقفيت سازمانی افزایش می‌یابد(بهاری‌فر و همکاران، ۱۳۹۰، ۲۴). در این راستا پرداختن به نقش دانشگاه در پاسخ به نیازهای معرفتی محیط داخلی همچون آموزش، پژوهش و یادگیری؛ و نیازهای غیر معرفتی همانند نقدپذیری، شکیبایی، تضارب آراء، وفای به عهد، تهذیب نفس، تکریم انسان‌ها، تعهد به ارزش‌ها، امانتداری و... (اکبری و شکرانی، ۱۳۸۷، نقل از آراسته و جاهد، ۳۲، ۱۳۹۰) حائز اهمیت است. همچنین تحولات مداوم و لزوم اصلاحات در نظام آموزش عالی، توقعات و انتظارات جدیدی را از مراکز علمی خصوصاً دانشگاه‌ها مطرح نموده است و همواره آموزش عالی را به یک خیزش علمی و فرهنگی با بررسی چالش‌های عمده و تبیین رسالت‌های جدید دعوت می‌نماید. به دلیل این تحولات مداوم و فراپیچیدگی‌هایی که جهان همواره بطور متناوب با آن روپرتوست، نظامهای سیاسی اجتماعی خصوصاً نظام آموزش عالی بیش از دیگر نظامها در معرض نقد و بررسی جامعه و افکار عمومی قرار گرفته‌اند. کارآمدی نظام آموزش عالی و میزان مسئولیت پذیری و پاسخگویی آن در انجام رسالت فوق و استفاده بهینه از فرصتها و منابع به بررسی چالش‌های اساسی بستگی دارد. جامعه و دولتها نیز به دلیل تأمین بودجه دانشگاه‌ها، بطور فزاینده‌ای درخصوص چگونگی به

کار بستن مسئولیت‌ها، کیفیت برنامه‌های آموزشی، نتایج تحقیقاتی، هماهنگی برنامه‌ها با نیازهای جامعه و غیره بر پاسخگویی دانشگاه‌ها تأکید دارند(تقی پور ظهیر و صفائی، ۱۳۸۸، ۱۰۸). بنابراین با توجه به قابل ملاحظه بودن نقش دانشگاه‌ها و رسالت عظیمی که بر عهده دارند، شناخت ویژگی‌ها و نیازهای کارکنان، پاسخگویی مناسب و به موقع به این نیازها توسط مسئولین سبب افزایش انگیزه در آنان شده و این مهم از اولویت‌های ارتقاء فرایند آموزش عالی محسوب می‌شود(حسنی و همکاران، ۱۳۹۱، ۱۰).

ادبیات تحقیق

اخلاق کار اسلامی و فرهنگ خدمتگزاری

دفت^۳، اخلاق را بمعنای رعایت اصول معنوی و ارزش‌هایی که بر رفتار شخص یا گروه حاکم است، مبنی بر اینکه درست چیست و نادرست کدام است؛ تعریف می‌کند. از نظر وی، ارزش‌های اخلاقی تعیین‌کننده استانداردهایی هستند مبنی بر اینکه از نظر رفتار و تصمیم‌گیری چه چیزی خوب یا بد است. بنابراین دارای یک زمینه تجویزی است، زیرا آنچه که فرد باید انجام دهد یا از انجام آن اجتناب ورزد را بیان می‌کند(دفت، ۱۳۷۴، ۶۳۸).

اهمیت اخلاق در دین مبین اسلام به حدی است که رسول مکرم اسلام(ص)، دیندارترین افراد را خوش اخلاق‌ترین آن‌ها می‌دانند(تحف العقول، ۱۳۸۵، ۷۵) و در جایی می‌فرمایند که اخلاق بهترین چیزی است که خداوند به بندۀ اش عطا فرموده است(همان). در اسلام در عین حال که انجام کار برای حمایت از خانواده فرد یک وظیفه دینی تلقی شده است، تأکید مفرط و اغراق‌آمیز بر کار به خاطر خود کار، تا آنجایی که چنین طرز تلقی و ایستاری تعادل و آرامش را که هدف اسلامی زندگی است از بین برد و تخریب کند، مورد مخالفت قرار گرفته است(نصر، ۱۳۷۸، ۱۷).

در حقیقت در اسلام به کار نیز به عنوان یک ارزش در سایه نیازهای بشر و لزوم ایجاد عدالت در زندگی فردی و اجتماعی نگریسته شده (احمد، ۱۹۷۶ نقل از علی^۱، ۲۰۰۱، ۵۷۵) و اخلاق کار اسلامی با جهت‌گیری به سوی کار و رویکردهای شغلی یک ارزش در زندگی بشر محسوب می‌شود(رُخمان^۲: ۲۰۱۰، ۲۳). همینطور، از اخلاق کار با عنوان مجموعه ویژگی‌ها و رفتارهایی که افراد یک جامعه در جهت رعایت کامل شرایط کمی و کیفی کاری که تعهد کرده‌اند، از خود نشان می‌دهند یاد می‌شود. این رفتارها ناشی از نوع برداشتی است که آنان براساس نگرش خود، از کار و نقش آن در جهت تحقق اهداف جامعه دارند(محمدخانی و همکاران، ۱۳۹۲، ۱۴۵).

مطالعه اخلاق کار در ابتدا بر اساس اخلاق پروتستانی کار^۱ که توسط ماکس وبر^۲ حمایت می‌شد، مطرح گردید(یوسف، ۲۰۰۱، ۵۱۵). با این حال باید خاطرنشان کرد که ارزش‌های اخلاقی اسلام از ارزش‌های اخلاقی مکاتب غرب متفاوت است. شاید به این دلیل که سیستم‌های غربی عموماً، برای اخلاق مدلی جدا شده از دین را پیشنهاد می‌کنند در حالی که اخلاق اسلامی روی روابط انسان با خالقش تمرکز دارد(بیکن، ۱۹۹۶^۳). در حقیقت رابطه بین متصلی انجام کار و مراجعت کننده در نظام اسلامی، تنها حول محور قرارداد و اعتبار اداری نمی‌گردد، چون انگیزه در این نظام، هماناً صیانت پیوند با خداوند است که همگان با ذات اقدسش ارتباط وجودی دارند و اگر مسائلی مانند استخدام، ریاست، معاونت و ... مطرح است، فقط به منظور ایجاد نظم صوری در جامعه است و گرنه تنها عامل ارتباط بین افراد مسلمان در نظام اسلامی، حفظ پیوند بندگی با خدای سبحان است. این پیوند مقدس در صورتی یافت می‌شود و می‌ماند که هم اصل کار مطابق با دستور وحی آسمانی باشد، یعنی کار حلال و عمل مشروع باشد و هم انجام آن برای تحصیل رضای پروردگار بوده، هدفی غیر از تقرب به خداوند در قلب متصلی مربوطه راه پیدا نکند(قربانی چوبقلو و صادقی عمرو آبادی، ۱۳۹۰، ۳۳ و ۳۴). از اینجاست که سودمندی و خدمت به مردم در کنار ایمان به خداوند، معیار و ملاک ارزشمندی انسان عنوان می‌شود^۴ و از ارزشمندترین مردم، با عنوان سودمندترین آن‌ها یاد می‌شود(نهج الفصاحه، ۲۲۰). پیامبر اکرم(ص)، مسلمانی را خدمت به برادران مسلمان و اهتمام در رفع مشکلات آنان تعریف می‌کند(اصول کافی، ۴۸۵) و امام صادق(ع) می‌فرمایند: مؤمنان خدمتگزار یکدیگرند، از آنجا که به یکدیگر فایده و سود می‌رسانند(اصول کافی، ۴۹۳). همچنین، امام علی(ع) در نامه‌های خود مهمترین وظیفه حکام و مأموران مادون آن‌ها را این می‌دانند که از روی شایستگی و مهربانی، شرافتمدانه به مردم خدمت کنند. همچنین بیان شده که «من کمال السعاده، السعى فى صلاح الجمهور»^۵ (غره الحكم، ۲۵۴).

مسئلیت اجتماعی

در دهه ۱۹۶۰، در پی پدیدار شدن مسئلیت اجتماعی، جنبش‌های آگاهی بخش اجتماعی

1 .Protest Work Ethics

2 .Max-Webber

3 .Beekun

^۴. ایمان به خدا و نفع رساندن به بندگان او، دو خصلت نیک است که برتر از آن چیزی نیست(نهج الفصاحه: ۲۲۱)

^۵. کوشش برای اصلاح امور مردم از کمال سعادت است

انتظارات مردم را از سازمان‌ها بالا برد، آن‌ها را به این نتیجه رسانده بودند که سازمان‌ها باید از امکانات وسیع مالی و نفوذ اجتماعی خود برای رفع مشکلات اجتماعی، مثل؛ فقر، خشونت، حفاظت از محیط‌زیست، تساوی حقوق، بهداشت عمومی و بهبود وضع تحصیلات استفاده کنند. مردم بر این باور بودند که چون شرکت‌ها و مؤسسات از منابع کشور به سود دست می‌یابند، به کشور بدھکار و مدبیون هستند و بایستی برای بهبود اوضاع اجتماعی تلاش کنند(مک نامارا^۱، نقل از رحمان سرشت و همکاران، ۱۳۸۸، ۲۳).

بعقیده وايت‌هاوس^۲(۲۰۰۲) توانایی شرکت‌های بزرگ برای آنچه پارکینسون^۳ به آن "قدرت تصمیم‌گیری اجتماعی" می‌گوید، باعث شده شرکت‌ها در اتخاذ تصمیم‌های کلان به عواقب اجتماعی آن توجه نشان دهند. در واقع، شرکت‌ها تصمیم‌های خصوصی‌ای می‌گیرند که دارای نتایج همگانی است. در چنین شرایطی، مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها عنوان یکی از ابزارهای اداره سازمان‌ها مطرح می‌شود(امیدوار، ۱۳۸۷، ۱۳). از این‌رو برخلاف دیدگاه‌های سنتی، وظیفه شرکت‌ها و سازمان‌ها تنها کسب سود نیست بلکه در محیط و فضای کسب و کار خود نیز دارای مسئولیت‌هایی هستند که از آن‌ها تحت عنوان مسئولیت اجتماعی یاد می‌شود. در واقع، مسئولیت اجتماعی شرکت رویکردی متعالی به کسب و کار است که تأثیر اجتماعی یک سازمان را بر جامعه مدنظر قرار می‌دهد(ابراهیمی و رودانی، ۱۳۸۸، ۳۰) و مجموعه وظایف و تعهداتی است که سازمان بایستی در جهت حفظ، مراقبت و کمک به جامعه‌ای که در آن فعالیت می‌کند، انجام دهد(فلمنگ^۴، ۲۰۰۲). هدف اصلی مسئولیت اجتماعی گرددم آوردن تمامی بخش‌ها(اعم از دولتی، خصوصی و داولطبان) جهت همکاری با یکدیگر است، تا موجب همسو کردن مصلحت‌های اقتصادی با محیط‌زیست شوند و به توفیق، رشد و پایداری کسب و کار منتهی گرددند(خلیلی، ۱۳۸۷، ۱۳۴). مسئولیت اجتماعی می‌تواند از پیامدهای اخلاق کار به شمار آمده و عامل اساسی بقای هر سازمان محسوب می‌شود. همچنین جهت مسئولیت اجتماعی به سمتی است که فواید اجتماع در امتداد آن است. بر این اساس می‌توان پی برد بین اخلاق کار اسلامی و فرهنگ خدمتگزاری با مسئولیت اجتماعی روابطی وجود دارد، اما سمت و سوی این روابط چگونه است؟

فرضیه اول: فرهنگ خدمتگزاری بر نگرش‌های کارکنان در مسئولیت اجتماعی آنان اثرگذار است.

1 .Mc Namara

2.White house

3.Parkinson

4 .Fleming

فرضیه دوم: اخلاق کار اسلامی نقش میانجی را در روابط بین فرهنگ خدمتگزاری و مسئولیت اجتماعی کارکنان ایفا می‌کند.

پاسخگویی

در حقیقت، مسئولیت اجتماعی سازمان، فراتر رفتن از چارچوب حداقل الزاماتِ قانونی است که سازمان در آن فعالیت دارد. در ادامه و با توجه به اینکه کارکردهای متداول هر سیستم اجتماعی نیازمند جوابگویی برای رفتارهای فردی مطلوب و نامطلوب است(فرنیک و همکاران، ۲۰۰۸) پاسخگویی یک جزء اصلی در محیط کار به شمار می‌آید. از این‌روست که پیتر دراکر عنوان می‌کند، سازمان‌های خصوصی به منظور حفظ مشروعیت خود و بقا در محیط، باید قبول کنند که نقش و وظیفه عمومی و اجتماعی نیز دارند. این نقش اجتماعی از این اصل پذیرفته شده نشأت می‌گیرد که "هر فردی مسئول رفتار خود است و چنانچه از طرف وی، خواه بطور عمد یا غیرعمد، صدمه‌ای به دیگران وارد شود، باید پاسخگو باشد"(مشبکی و خلیلی‌شجاعی، ۱۳۸۹، ۴۵). پاسخگویی در اصل پاسخگو بودن افراد در مقابل تصمیمات و کارهایشان می‌باشد. سیستم‌های پاسخگویی می‌توانند به عنوان سیستم‌های کنترل و شکل‌دهی به رفتار در جهات از قبل تعیین شده برای رسیدن به اهداف و اثربخشی سازمان تعریف شوند(هال- زنیکو، پریم و فریس، ۲۰۰۹، نقل از قاسم‌زاده علیشاهی و همکاران، ۱۳۹۲). بطور کلی پاسخگویی به "فرآیندهایی گفته می‌شود که بر اساس آن شهروندان، مدیران دولتی را در برابر اقداماتشان مسئول می‌سازند" (دانایی‌فرد و همکاران، ۱۳۸۹، ۵۸).

فرضیه سوم: فرهنگ خدمتگزاری بر نگرش‌های کارکنان در پاسخگویی فردی آنان اثرگذار است.

فرضیه چهارم: اخلاق کار اسلامی نقش میانجی را در روابط بین فرهنگ خدمتگزاری و پاسخگویی فردی کارکنان ایفا می‌کند.

رفتار شهروندی سازمانی

در پی پذیرش مسئولیت اجتماعی از سوی سازمان‌ها و پاسخگویی افراد در مقابل وظایف محله، دسته‌ای از رفتارها هستند که بطور صریح و مستقیم به وسیله سیستم‌های پاداش رسمی مورد توجه قرار نمی‌گیرند اما باعث ارتقاء اثربخشی کارکردهای سازمان شده، تحت عنوان رفتار شهروندی سازمانی^۱ از آن‌ها یاد شده و اولین بار توسط باتمن و ارگان(۱۹۸۳) مطرح شدند. هرچند این مفهوم از نوشتۀ‌های بارنارد(۱۹۳۸) در مورد تمایل به همکاری و کاتر و کان(۱۹۶۶) در مورد رفتارهای خودجوش و فراتر از انتظارات نقش ناشی شده است(سومچ و بوگلر، ۲۰۰۲).

در این مفهوم رفتار کارمند فراتر از الزاماتی که برای نقش تشریح شده و برای سازمان منفعت دارد، به عنوان خرورتی اجتناب ناپذیر برای عملکرد مؤثر سازمانی تشخیص داده شده است که از آن به عنوان رفتار شهروندی سازمانی تبییر می‌کنند(مقیمی و رمضان، ۱۳۹۰، ۱۱۱). جوهره کلیدی در تعریف ارگان^۱ از رفتار شهروندی سازمانی این است که چنین رفتاری، اثربخشی سازمانی را افزایش داده، به عنوان یک تفکر و پارادایم سازمانی از مدیران و رهبران می‌خواهد تا سازمان خود را به صورت یک کشور تصور کرده و چالش اساسی مدیریت‌شان را ایجاد شهروندی سازمانی به عنوان یک تعهد داوطلبانه در ارتباط با اهداف، شیوه‌ها و موفقیت سازمانی در نظر بگیرند(موغلی و همکاران، ۱۳۹۲، ۲ و ۳).

پودساکوف بر این باور است که شهروندی خوب تفکری است که تنوعی از رفتارهای کارکنان را شامل می‌شود که برخی از مصادق‌های آن عبارتند از: انجام وظایف جانبی، کمک‌رسانی داوطلبانه به سایر افراد در کارشناس، توسعه حرفه‌ای در زمینه کاری خود، اطاعت از مقررات سازمان حتی در مواردی که کسی بر او نظارت ندارد، تلاش در جهت ارتقاء و کمک به سازمان و حفظ نگرش مثبت و تحمل نامالایمات در کار(مقیمی و رمضان، ۱۳۹۰؛ ۱۱۱). علت اهمیت و توجه به رفتار شهروندی سازمانی شاید این باشد که سازمان‌ها نمی‌توانند از طریق شرح شغل رسمی همه رفتارهای مورد نیاز برای دست یافتن به اهداف سازمانی را پیش‌بینی کنند(وین پرن، وندنبرگ و همکاران، ۱۹۹۹).

فرضیه پنجم: فرهنگ خدمتگزاری بر بروز رفتارهای شهروندی سازمانی کارکنان اثرگذار است.

فرضیه ششم: اخلاق کار اسلامی نقش میانجی را در روابط بین فرهنگ خدمتگزاری و میزان بروز رفتارهای شهروندی سازمانی کارکنان ایفا می‌کند.

پیشینه تحقیق داخلی

پژوهش‌های متفاوت حاکی از رابطه میان اخلاقیات با میزان بروز رفتارهای شهروندی سازمانی، مسئولیت اجتماعی و پاسخگویی است. معیدفر(۱۳۷۸)، طی پژوهشی دریافت هرچه میزان تحصیلات فرد بالاتر رود اخلاق او در سازمان پایین‌تر می‌آید. وی در بررسی دیگری میزان اخلاق کار گروه‌های مختلف تحصیلی و افراد با درجه متفاوت شهروندی و کارکنان دولت را که از نظر سطح تحصیلات و میزان شهروندی وضعیت بالاتری دارند، بررسی کرد. یافته‌های پژوهش وی حاکی رابطه معکوس اخلاق کار با میزان شهروندی و پایگاه اجتماعی و اقتصادی و

مهمتر از همه با سطح تحصیلات اعضای نمونه است؛ و عنوان می‌کند هرچه فرد به ارزش‌های مدرن نزدیک‌تر (دارای تحصیلات بیشتر و سابقه شهرنشینی بیشتر) باشد، از اخلاق کار پایین‌تری برخوردار خواهد بود. در واقع، افراد به میزانی که از درجه شهروندی بیشتری برخوردار می‌شوند، میزان اخلاق کارشان پایین‌تر می‌آید (معیدفر، ۱۳۸۵، ۳۳۶).

پژوهش دیگری توسط زندی پور (۱۳۸۴)، بیان می‌کند که در جوامع در حال توسعه از جمله ایران، بحران نظام ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی و عدم استحکام و استقرار آن‌ها وجود دو نظام ارزشی متفاوت در رسته‌ها و شهرها، منجر می‌شود به اینکه فرایند جامعه‌پذیری درست انجام نشود. در نتیجه شرایط کنونی نگرش به کار در جامعه یک نگرش توسعه‌یافته نیست و میزان اخلاق کار ضعیفتر از کشورهای توسعه‌یافته است.

همچنین، موغلی و همکاران (۱۳۹۲) اینطور دریافتند که رفتار شهروندی سازمانی بر پایه اصول و ارزش‌های اخلاقی خارج از قوانین و مقررات اجتماعی استوار است، اما رفتار اخلاقی و ماهیت آن تأثیر غیر قابل انکار بر OCB و نوع آن و همچنین میزانی که افراد آن را بروز می‌دهند، دارد. نتایج بررسی‌های ایشان نشان داد که ایمان و رفتار مسئولانه دینی از مؤلفه‌های اخلاق کار، با واسطه ارزش‌های شغلی بر رفتار شهروندی سازمانی تأثیر دارد. همچنین، پشتکار و جدیت در کار (از مؤلفه‌های اخلاق کار اسلامی) بر رفتار شهروندی تأثیر مستقیمی نداشته، اما با واسطه ارزش‌های شغلی، تأثیرگذار می‌باشد.

یافته‌های بهاری فر و همکاران (۱۳۹۰) حاکی از تأثیر رفتار اخلاقی بر بعد جوانمردی و بعد نوع‌دوستی رفتارهای شهروندی سازمانی است، همینطور، کارکنانی که رفتارهای اخلاقی زیادی دارند، بیشتر در رفتارها و فعالیت‌های فرانشیز یا فراوظیفه‌ای شرکت می‌کنند.

تحقیقات دیگر حاکی از اینست که بین اخلاق کار اسلامی با مسئولیت اجتماعی و پاسخگویی فردی همبستگی مثبت و معنی دار وجود دارد و هرگونه بهبود در اخلاق کار اسلامی می‌تواند همراه با بهبود در پیامدهای آن یعنی مسئولیت اجتماعی و پاسخگویی فردی باشد. همینطور، فرهنگ خدمتگزاری در رابطه‌ی بین اخلاق کار اسلامی با پاسخگویی فردی و مسئولیت اجتماعی نقش میانجی را بر عهده دارد (حسنی و حیدری‌زاده، ۱۳۹۱). طی مطالعات دیگری حیدری‌زاده و همکاران (۱۳۹۲)، نقش میانجی اخلاق کار اسلامی را در روابط میان فرهنگ خدمتگزاری با پاسخگویی فردی و مسئولیت اجتماعی تأیید کردند. همچنین دانایی فرد و همکاران (۱۳۸۹) در پژوهش خود، نقش شایستگی اخلاقی - اسلامی را در ارتقای پاسخگویی با نقش میانجیگری فرهنگ خدمتگزاری تأیید کردند. مشبکی و همکاران (۱۳۸۹) نیز، نقش فرهنگ سازمانی در مسئولیت اجتماعی سازمان‌ها را در وزارت نیرو مورد مطالعه قرار دادند. نتایج یافته‌ها حاکی از اهمیت ارزش‌های اخلاقی (اخلاق کار اسلامی) در بررسی

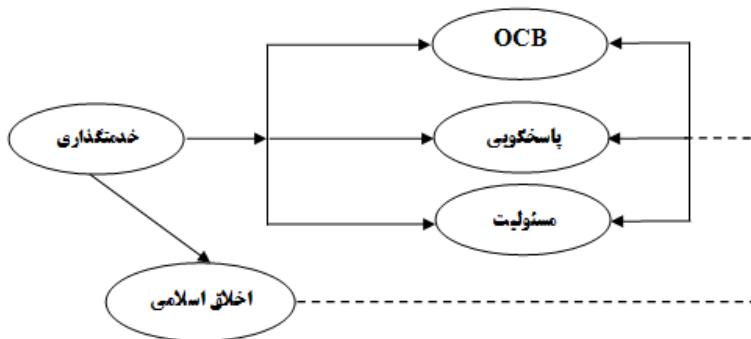
واکنش‌های رفتاری (مسئولیت اجتماعی، پاسخگویی فردی و رفتار شهروندی سازمانی) است (قاسم زاده و همکاران، ۱۳۹۲).

خارجی

محققان دریافته‌اند که رفتار شهروندی سازمانی نشان دهنده تاکتیک‌های پاسخگویی بالای افراد برای اطمینان از ارزیابی عملکرد مثبت از طرف دیگران می‌باشد (هال و همکاران، ۲۰۰۹). اولین پژوهش‌های انجام یافته در حیطه اخلاق کار، بر اخلاق پروتستانی کار که توسط ماکس وبر حمایت می‌شد، تکیه دارند (یوسف، ۲۸۴، ۲۰۰۰). پس از آن علی (۱۹۸۸)، با طراحی مقیاس اخلاق کار اسلامی مطالعه در اخلاق اسلامی را حیطه مدیریت و سازمان پایه گذاری کرد. یوسف (۲۰۰۱ و ۲۰۰۰)، طی مطالعاتی دریافت اخلاق کار اسلامی کارکنان بطور مثبت و مستقیم نگرش‌هایشان را نسبت به تغییرات سازمانی و تعهد سازمانی تحت تأثیر قرار داده است. از آن زمان مطالعات متفاوتی در ارتباط بین اخلاق کار اسلامی و دیگر مؤلفه‌های سازمانی انجام شد (رحمان و همکاران، ۲۰۰۶، علی و الکاظمی، ۲۰۰۷، محمد و همکاران، ۲۰۱۰ و ...).

مبانی نظری گویای اینست که یک سازمان شامل فرهنگ‌های مختلفی است و معنای مجموعه آگاهی‌ها و اطلاعات اعضاً گروه، علاوه بر وابستگی و ثبات بین اجزای آن از نگرش‌ها و دیدگاه‌هایی تشکیل شده که رفتار افراد و گروه‌ها را هدایت می‌کند (دلاور، ۱۳۸۵، ۲۳۱). همچنین بر این اساس که اخلاق کار از قواعد کلی حاکم بر فرهنگ و جامعه پیروی می‌کند (مشايخی‌پور، ۱۳۹۰، ۴۱؛ پژوهش‌ها نشان می‌دهند که اخلاق کار نگرش فردی را در جهت جبهه‌های گوناگون کار از جمله تمایل به فعالیت و مشارکت، تمایل به پاداش‌های مادی و غیرمادی، تمایل به تحرک شغلی به سوی بالا را منعکس می‌کند (یوسف، ۲۰۰۱). با توجه به تأثیر چشمگیر اخلاق کاری بر میزان تحقق اهداف، تدوین استراتژی، رفتارهای فردی، عملکرد سازمان، رضایت شغلی، خلاقیت و نوآوری، نحوه تصمیم‌گیری و میزان مشارکت کارکنان در امور، فداکاری، تعهد، انضباط، سخت‌کوشی، سطح اضطراب و نظایر آن‌ها، می‌توان گفت در سازمان، پدیده‌ای به دور از نقش و تأثیر این مفهوم وجود ندارد (محمدخانی و همکاران، ۱۳۹۲، ۱۴۵). در این راستا موضوعاتی دربر دارنده فرضیه‌های زیر که مفاهیمی اساسی بویژه در عصر جهانی شدن و رقابت شدید بر میزان کیفیت و کارایی عملکرد سازمان‌ها می‌باشند، اجتناب ناپذیر می‌نماید:

در مجموع براساس آنچه بیان گردید، الگوی مفهومی و نظری ارتباط بین فرهنگ خدمتگزاری با پیامدهای رفتار شهروندی سازمانی، پاسخگویی و مسئولیت اجتماعی با نقش میانجی اخلاق کار اسلامی به شرح زیر تنظیم شده‌اند.

نگاره (۱) مدل مفهومی روابط بین متغیرهای پژوهش
مبتنی بر این مدل سوال اصلی این بود که آیا اثر علی فرهنگ خدمتگزاری بر رفتار
شهروندی، پاسخگویی و مسئولیت اجتماعی از طریق اخلاق کار اسلامی کارکنان میانجی گری
می‌شود.
روش

از آنجائی که هدف پژوهش حاضر تعیین روابط علی میان فرهنگ خدمتگزاری و پیامدهای
فردی (رفتار شهروندی، پاسخگویی و مسئولیت اجتماعی) در قالب مدل مفهومی بود، لذا پژوهش
حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر نحوه گردآوری اطلاعات توصیفی و از نوع همبستگی و
بطور مشخص مبتنی بر مدل بابی معالات ساختاری^۱ بود. در مدل تحلیلی پژوهشی، فرهنگ
خدمتگزاری متغیر مستقل، اخلاق کار اسلامی متغیر میانجی و شهروندی، پاسخگویی و مسئولیت
اجتماعی متغیر وابسته بودند. جامعه آماری این پژوهش کلیه کارکنان دانشگاه‌های دولتی تبریز و
شهید مدنی آذربایجان در سال تحصیلی ۱۳۹۲-۹۳ (۱۲۵۰ نفر) بود. حجم نمونه با توجه به جامعه
آماری ۲۰۰ نفر در نظر گرفته شد که کفايت حجم نمونه بر اساس توان آماری بالاتر از ۰/۸ و سطح
معنی‌داری نزدیک به صفر در تجزیه و تحلیل فرضیه‌ها مورد تأثید قرار گرفت. روش نمونه‌گیری،
نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای نسبتی بود که بر اساس مرکز/ واحد و نسبت محاسبه شده از هر یک
از طبقات متناسب با حجم جامعه آماری، تعداد نمونه هر یک از مرکز/ واحد معین شد.

ابزارهای پژوهش

برای جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش از چهار پرسشنامه استاندارد به شرح زیر استفاده
شد.

- **پرسشنامه فرهنگ خدمتگزاری:** برای اندازه‌گیری این متغیر از پرسشنامه محقق ساخته دانایی‌فرد و همکاران (۱۳۸۹) استفاده شد. این ابزار حاوی ۵ سؤال است که با طیف لیکرت اندازه‌گیری می‌شود. روایی و پایایی این ابزار توسط دانایی‌فرد و همکاران (۱۳۸۹) مورد تأیید قرار گرفته است. این محققان ضریب پایایی بالاتر از ۰/۷ را برای این ابزار گزارش کردند (دانایی‌فرد و همکاران، ۱۳۸۹).

- **پرسشنامه رفتار شهریوندی سازمانی:** OCB بوسیله پرسشنامه ۶ سوالی پوداسکف^۱ و همکاران (۱۹۹۰) سنجیده می‌شود. این پرسشنامه با مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت با گزینه‌های کاملاً موافق، موافق، نظری ندارم، مخالفم و کاملاً مخالفم به سنجش رفتار شهریوندی سازمانی اعضای هیأت علمی می‌پردازد. روایی و پایایی این ابزار قبلاً در داخل مورد تأیید قرار گرفته است (قاسم‌زاده علیشاهی و همکاران، ۱۳۹۲).

- **پرسشنامه پاسخگویی فردی:** برای اندازه‌گیری پاسخگویی فردی از یک مقیاس تک بعدی که دارای ۸ سؤال می‌باشد، استفاده شد. این ابزار توسط هاچوارتز و همکاران (۲۰۰۳) تهیه شده است. این ابزار براساس مقیاس هفت درجه‌ای لیکرت (از کاملاً مخالفم = ۱ تا کاملاً موافق = ۵) پاسخ داده می‌شود. نمرات هر هشت گویه مقیاس جمع شده و یک نمره کل برای هر فرد در این مقیاس بدست می‌آید. مقدار آلفای کرونباخ برای این پرسشنامه در تحقیقات متعدد خارجی در دامنه از ۰/۹۱ تا ۰/۷۳ بدست آمده است (هال و همکاران، ۲۰۱۰؛ ۲۰۰۹؛ بروکس و همکاران، ۲۰۰۸؛ هال و همکاران، ۲۰۰۶؛ هاچوارتز و همکاران، ۲۰۰۵؛ ۲۰۰۷). همچنین تحقیقات بتلی روایی سازه و تک بعدی بودن این سازه را نیز تأیید کردند (هال و همکاران، ۲۰۰۶؛ هاچوارتز و همکاران، ۲۰۰۵؛ قاسم‌زاده و همکاران، ۱۳۹۱؛ ۱۳۹۲).

- **پرسشنامه مسئولیت اجتماعی:** این متغیر با استفاده از مقیاس مسئولیت اجتماعی که توسط زبید و سادیاتول (۲۰۰۲) ساخته شده، اندازه‌گیری شده است (مقیمه‌ی، ۱۳۹۰). روایی و پایایی این پرسشنامه در تحقیقات قبلی (همان منبع) مورد تأیید قرار گرفته است. این پرسشنامه حاوی ۱۳ گویه است که با مقیاس لیکرت (از کاملاً مخالفم = ۱ تا کاملاً موافق = ۵) سنجیده می‌شود.

- **پرسشنامه اخلاق کار اسلامی:** این متغیر با استفاده از مقیاس اخلاق کار اسلامی درویش (۲۰۰۰)، اندازه‌گیری شده است (مقیمه‌ی، ۱۳۹۰). روایی و پایایی این پرسشنامه در تحقیقات قبلی (درویش، ۲۰۰۰) تأیید شد. پرسشنامه حاوی ۱۷ گویه است که با مقیاس لیکرت (از کاملاً مخالفم = ۱ تا کاملاً موافق = ۵) سنجیده می‌شود.

برای برآورد ضریب پایایی^۱ محاسبه همسانی درونی گویه‌های پرسشنامه‌ها در پژوهش حاضر از روش آلفای کرونباخ استفاده شد. ضرایب پایایی پرسشنامه‌های فرهنگ خدمتگزاری، اخلاق کار اسلامی، رفتار شهروندی سازمانی، پاسخگویی فردی و مسئولیت اجتماعی به ترتیب: ۰/۸۲، ۰/۷۳، ۰/۷۷ و ۰/۷۰ بدست آمد. بنابراین همه پرسشنامه‌ها پایایی بالایی داشتند.^۲

به منظور بررسی روابطی پرسشنامه‌های حاضر، با وجود استاندارد بودن ابزارها و استفاده مکرر آن‌ها در پژوهش‌های روانشناسی و مدیریت در داخل و خارج از کشور، داده‌های حاصل از اجرای این مقیاس در گروه نمونه تحلیل عاملی شدند. این تحلیل به شیوه تحلیل اکتشافی^۳ به روش مولفه‌های اصلی^۳ (PC) با چرخش واریمکس انجام شد. مقدار ضریب KMO (ضریب کفایت نمونه‌گیری) برابر با ۰/۸۰ و مقدار خی آزمون کرویت بارتلت ۲۸۹۳/۳ به دست آمد که در سطح ۰/۰۰ معنادار بود و نشانه کفایت نمونه و متغیرهای نمونه برای انجام تحلیل عاملی است. نتایج حاصل مورد تأیید و واریانس تجمعی حدود ۶۴٪ بدست آمد. در پژوهش حاضر به منظور ارزیابی روابط بین متغیرهای مکنون و اندازه‌گیری شده در الگوی مفهومی، از مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد.

یافته‌های تحقیق

یافته‌ها نشان داد که از ۲۰۰ نفر نمونه پژوهشی حاضر، ۶۲ درصد از کارکنان مرد و بقیه ۳۸ درصد زن بودند. اکثر پاسخگویان (۴۵.۵ درصد) دارای مدرک تحصیلی لیسانس بودند. میانگین سن و سابقه کارکنان نمونه پژوهشی حاضر به ترتیب ۳۸ و ۱۳ مشاهده شد.

جدول ۱- شاخص‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای مورد پژوهش

شاخص‌ها	فرهنگ خدمتگزاری	اخلاق کار اسلامی	OCB	پاسخگویی	مسئولیت اجتماعی
میانگین	۳/۱۲	۴/۳۳	۴/۱۴	۳/۶۲	۴/۰۴
انحراف استاندارد	۰/۸۹	۰/۴۴	۰/۴۹	۰/۵۲	۰/۴۵

همبستگی بین متغیرهای پژوهش در جدول (۲) ارائه شده است. چنانچه در جدول مشاهده می‌شود، ضریب همبستگی بین متغیرهای پژوهش^۴ به غیر از رابطه بین فرهنگ خدمتگزاری با مسئولیت اجتماعی- معنی دار هستند. بیشترین میزان همبستگی معنی دار به رابطه بین اخلاق کار اسلامی با رفتار شهروندی سازمانی و کمترین میزان همبستگی معنی دار به رابطه بین فرهنگ خدمتگزاری و اخلاق کار اسلامی مربوط می‌شود. از تحلیل همبستگی میان متغیرهای برونزا و

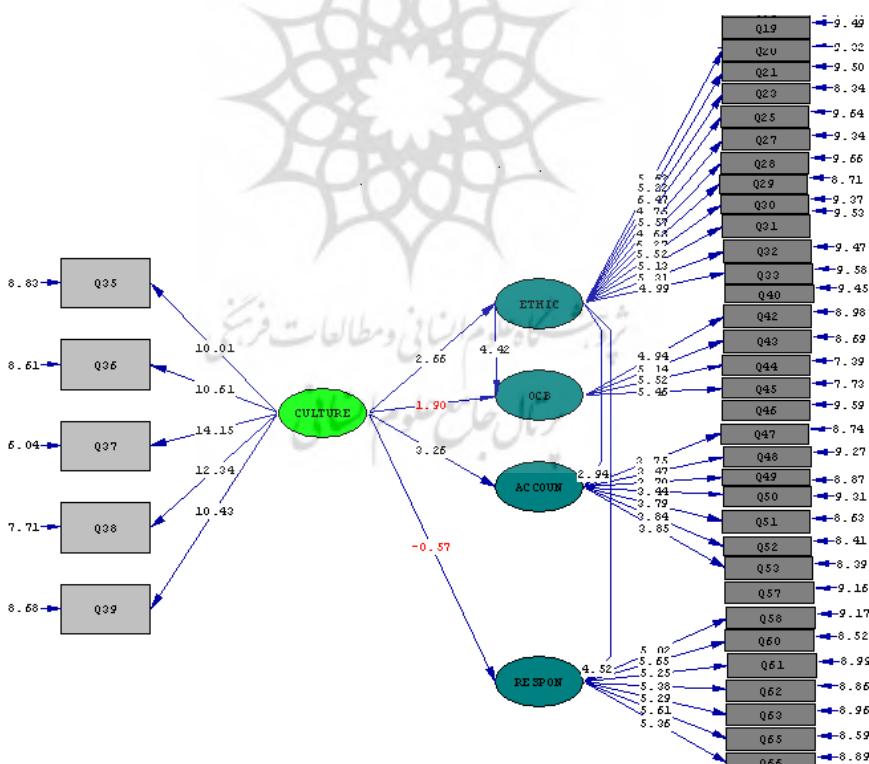
-
1. Reliability
 2. Exploratory Factor Analysis
 3. Principle Components

درون زا می توان نتیجه گیری کرد که هر گونه افزایش در نمرات فرهنگ خدمتگزاری در سازمان همراه با افزایش در نمرات اخلاق کار اسلامی و احساس پاسخگویی فردی بین کارکنان دانشگاه نمونه مورد پژوهش بود. همچنین هر گونه افزایش در اخلاق کار اسلامی همراه با افزایش نمرات رفتار شهریورنده، پاسخگویی و مسئولیت اجتماعی بود.

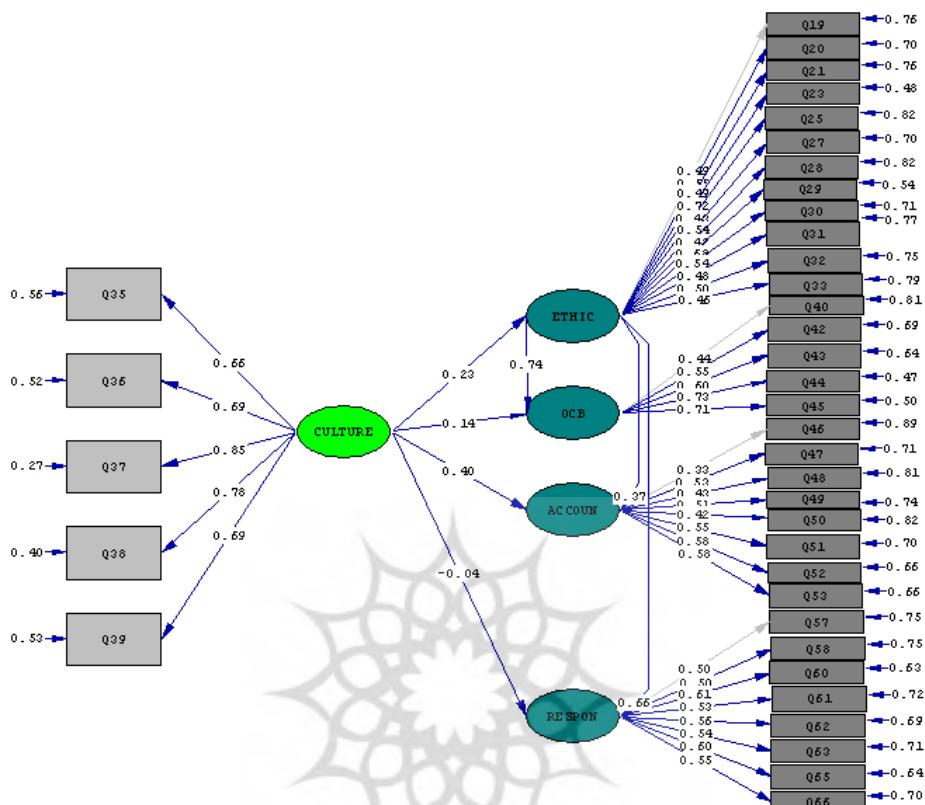
جدول ۲ - همبستگی بین متغیرهای پژوهش

مسئولیت اجتماعی	پاسخگویی	OCB	اخلاق اسلامی	فرهنگ خدمتگزاری	سازه
				۱	فرهنگ خدمتگزاری
			۱	.۰/۲۳***	اخلاق کار اسلامی
		۱	.۰/۵۷***	.۰/۲۵***	OCB
	۱	.۰/۳۱***	.۰/۳۵***	.۰/۳۷***	پاسخگویی
۱	.۰/۳۴***	.۰/۴۳***	.۰/۴۹***	.۰/۱۱	مسئولیت اجتماعی

** < .۰/۰۱, * < .۰/۰۵

نگاره ۲ - الگوی تابع ساختاری پس از برازش داده‌ها با الگوی مفروض بر اساس نمرات استاندارد

نگاره ۳- الگوی تابع ساختاری پس از برازش داده‌ها با الگوی مفروض بر اساس نمرات t

به منظور شناخت هر چه بهتر روابط علی و نحوه تأثیرگذاری فرهنگ خدمتگزاری و اخلاق کار اسلامی بر پیامدهای احتمالی شغلی، تحلیل مسیر با استفاده از مدل معادلات ساختاری صورت گرفت. همانطور که در خروجی نرم افزار از تخمین‌های استاندارد (شکل ۲) و نیز اعداد معنی‌داری مربوط به تحلیل مسیر در فرضیه‌های پژوهش (جدول ۳) مشاهده می‌شود، مقادیر شاخص‌های تناسب حاکی از برازش مناسب مدل است و مقدار نسبت کای دو بر درجه آزادی برابر با $1/98$ و کوچکتر از مقدار مجاز^۳، مقدار RMSEA برابر با 0.07 و کوچکتر از 0.08 می‌باشد. بیشترین اثر مربوط به اخلاق کار اسلامی بر رفتار شهروندی سازمانی با ضریب 0.74 می‌باشد و بعد از آن اثر مربوط به اخلاق کار اسلامی بر روی مسئولیت اجتماعی با ضریب 0.66 مشاهده می‌شود. همه ضرایب به غیر از ضرایب مسیر مستقیم فرهنگ خدمتگزاری بر رفتار شهروندی سازمانی و مسئولیت اجتماعی معنی‌دار هستند.

فرهنگ خدمتگزاری دارای اثر مستقیم، مثبت و معنی دار بر اخلاق کار اسلامی با ضریب ۰/۲۳ است. مسیر اخلاق کار اسلامی نیز دارای اثر علی مثبت معنی دار بر رفتار شهروندی سازمانی با ضریب ۰/۷۴ می باشد. در عین حال مشاهده می شود که مسیر مستقیم فرهنگ خدمتگزاری بر رفتار شهروندی سازمانی معنی دار نیست. بنابراین نقش میانجی اخلاق کار اسلامی در رابطه بین فرهنگ خدمتگزاری و رفتار شهروندی سازمانی در مدل تأیید می شود. با تأیید نقش میانجی اخلاق کار اسلامی، فرهنگ خدمتگزاری دارای اثر غیرمستقیم، مثبت و معنی دار بر رفتار شهروندی سازمانی با ضریب ۰/۱۷ می باشد.

فرهنگ خدمتگزاری دارای اثر مستقیم، مثبت و معنی دار بر اخلاق کار اسلامی با ضریب ۰/۳۳ است. مسیر اخلاق کار اسلامی نیز دارای اثر علی مثبت معنی دار بر پاسخگویی با ضریب ۰/۳۷ می باشد. بنابراین نقش میانجی اخلاق کار اسلامی در رابطه بین فرهنگ خدمتگزاری و پاسخگویی در مدل تأیید می شود. با تأیید نقش میانجی اخلاق کار اسلامی، فرهنگ خدمتگزاری دارای اثر غیرمستقیم، مثبت و معنی دار بر پاسخگویی با ضریب ۰/۰۹ می باشد. همچنین مشاهده می شود که مسیر مستقیم فرهنگ خدمتگزاری بر پاسخگویی نیز معنی دار است.

فرهنگ خدمتگزاری دارای اثر مستقیم، مثبت و معنی دار بر اخلاق کار اسلامی با ضریب ۰/۲۳ است. مسیر اخلاق کار اسلامی نیز دارای اثر علی مثبت معنی دار بر مسئولیت اجتماعی با ضریب ۰/۶۶ می باشد. در عین حال مشاهده می شود که مسیر مستقیم فرهنگ خدمتگزاری بر مسئولیت اجتماعی معنی دار نیست. بنابراین نقش میانجی اخلاق کار اسلامی در رابطه بین فرهنگ خدمتگزاری و مسئولیت اجتماعی در مدل تأیید می شود. با تأیید نقش میانجی اخلاق کار اسلامی، فرهنگ خدمتگزاری دارای اثر غیرمستقیم، مثبت و معنی دار بر مسئولیت اجتماعی با ضریب ۰/۱۵ می باشد.

بطور خلاصه طبق یافته های پژوهش حاضر می توان ادعا کرد که نقش میانجی اخلاق کار اسلامی در رابطه فرهنگ خدمتگزاری با رفتار شهروندی، پاسخگویی و مسئولیت اجتماعی تأیید می شود. یعنی طبق پژوهش حاضر صرف فرهنگ خدمتگزاری در سازمان منجر به رفتار شهروندی و مسئولیت اجتماعی نمی شود ولی با میانجیگری اخلاق کار اسلامی، فرهنگ خدمتگزاری اثر علی غیرمستقیم بر رفتار شهروندی، پاسخگویی و مسئولیت اجتماعی می گذارد. به عبارتی افراد با اخلاق کار اسلامی در سازمانی با فرهنگ خدمتگزاری بالا دارای رفتار شهروندی، پاسخگویی و مسئولیت اجتماعی بالای خواهند بود.

جدول (۳) ضرایب تأثیر مستقیم و غیرمستقیم فرهنگ بر روی رفتار شهریوندی، پاسخگویی و مسئولیت از طریق اخلاق کار اسلامی

نتیجه	t	ضریب مسیر استاندارد	فرضیه‌ها	مسیر
اثر مستقیم دارد	۲/۶۶	۰/۲۳	اخلاق	فرهنگ
اثر مستقیم دارد	۱/۹۰	۰/۱۴	OCB	فرهنگ
اثر مستقیم دارد	۳/۲۶	۰/۴۰	پاسخگویی	فرهنگ
اثر مستقیم دارد	۰/۵۷	۰/۰۴	مسئولیت	فرهنگ
اثر مستقیم دارد	۴/۴۲	۰/۷۴	OCB	اخلاق
اثر مستقیم دارد	۲/۹۴	۰/۳۷	پاسخگویی	اخلاق
اثر مستقیم دارد	۴/۵۲	۰/۶۶	مسئولیت	اخلاق
اثر مستقیم دارد	---	۰/۱۷	OCB	فرهنگ (از طریق اخلاق)
اثر مستقیم دارد	-	۰/۰۹	پاسخگویی	فرهنگ (از طریق اخلاق)
اثر مستقیم دارد	---	۰/۱۵	مسئولیت	فرهنگ (از طریق اخلاق)

$$X^2 = ۱۳۰.۶۱ \quad df = ۶۵۸ \quad X^2/df = ۱.۹۸ \quad RMSEA = .۰۷ \quad CFI = .۸۹ \quad GFI = .۸۴ \quad NFI = .۸۲$$

بحث و نتیجه‌گیری

امام حسین(ع) می‌فرمایند: نیازهای مردم(که شما برای حل آنها اقدام می‌کنید) از جمله نعمت‌های خداوند است برای شما. از مراجعه مردم به خودتان اظهار ملامت و دلتنگی نکنید که این وظیفه خدمت‌رسانی به دیگران محول خواهد شد(بحار الانوار، ۳۴۱). اصروره پژوهش‌های متغیرهای اخلاق کار، متغیرهای بی‌شماری دخیلند. برخی صاحبنظران با تأکید بر سطوح کلان، بر متغیرهای کلان اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی انگشت می‌گذارند و برخی دیگر ضمن توجه بر سطوح میانی و خرد، متغیرهای میانی و خرد مؤثر بر اخلاق کار را بر جسته می‌نمایند. محمدخانی و همکاران(۱۳۹۲) طی پژوهشی اینطور عنوان می‌کنند که تحت تأثیر توسعه بروزای جامعه ایران در برخورد با غرب، بروزای توسعه موجب شده است که در اقدامات توسعه‌ای و گسترش سازمانی، ارزش‌های اجتماعی کل، بویژه نظام سیاسی در بستر همان فرهنگ گسترش یابد تا ارزش‌های مربوط به کارهای سنتی. بنابراین توسعه در خارج از بستر اصلی سازمان‌های کار سنتی نه تنها موجب عدم تداوم اخلاق کار در این سازمان‌ها شده، بلکه عرصه را بر این سازمان‌ها و به تبع آن اخلاق کار سنتی تنگ کرده است. تصویب قوانینی برای مبارزه با فساد اداری یا کوشش‌های اصلاحی محدودی در زمینه هماهنگی امور استخدماتی و پرداخت حقوق‌ها و

دستمزدها، یا به بایگانی سپرده شده و اجرا نشده است و یا در عمل تحریف شده و بی اثر و بی نتیجه مانده است. در کنار این شرایط افزایش فقر و نابرابری و تورم شدید اقتصادی و کاهش قدرت خرید کارکنان که از گذشته تاکنون وجود داشته و هر روز نیز تشدید شده است، بتدریج باعث روی آوردن بسیاری از کارمندان، بویژه در سطوح میانی و پایین‌تر به فعالیت‌های دلالی و گسترش فساد گردیده و حاکمیت روابط به جای ضوابط و خویشاوندنوازی، بخصوص در دهه‌های اخیر افزایش یافته است. در چنین شرایطی بیشتر احتمال دارد که کارکنان و مقامات اداری مانند سوداگر رفتار کنند تا اینکه خود را خدمتگزار جامعه و مجری خدمات رفاه عمومی بدانند. آن‌ها شغل خود را منبع درآمد انحصاری در نظر می‌گیرند که به کمک نوعی رابطه سیاسی، خویشاوندی و شخصی بدست آورده‌اند. بنابراین، سعی می‌کنند در مدتی که این انحصار را در اختیار دارند، حداکثر بهره‌برداری را از آن به عمل آورند. در این وضعیت راه برای فرار زورمندان و توانگران بازگذاشته می‌شود و در نتیجه، تحمل فساد اداری و ادامه آن باعث کاهش اعتبار و حیثیت نظام و از دست رفتن اعتماد و احترام مردم نسبت به نهادها و دستگاه‌ها می‌شود. سرانجام جو اخلاقی خاصی بوجود می‌آید که در آن تخلف از هنجارهای ابتدایی اخلاقی، به صورت هنجاری پذیرفته شده در می‌آید و از طرف دیگر امکان سوءاستفاده از شغل و مقام اداری در چارچوب قانون و بدست آوردن امتیازات و منافع خصوصی به شیوه‌های به اصطلاح قانونی باعث می‌شود که مقامات از هرگونه مجازاتی مصنوع بمانند و مطمئن شوند که داشتن پول و ارتباط با گروه‌های متنفذ، آنان را از احتمال گرفتاری و مجازات به دست قانون رها می‌سازد(محمدخانی و همکاران، ۱۴۰۲، ۱۳۹۲).

این در حالیست که مبحث خدمتگزاری از مباحث ارزنده و بسیار مؤکد در دین مبین اسلام شمرده می‌شود. اهتمام به امور هم نوعان اعم از مسلمان و غیرمسلمان، توجه به نیازمندی‌های آنان و سعی در رفع موانع و مشکلات مردم از جمله اموری هستند که نه تنها از جنبه فردی بلکه در بعد اجتماعی و حتی معنوی بسیار مورد توجه ائمه دین بودند. در این بین سازمان‌ها بعنوان ارکان اساسی هر جامعه‌ای در ارائه خدمات و نیازمندی‌ها، نمی‌توانند فارغ از این وظیفه انسانی راه خود در پیش گیرند و بی‌توجه به رفاه، نیازمندی‌ها و مشکلات اجتماعی، صرفاً منافع خویش را مدنظر قرار دهند. توسعه، مسایل اقتصادی اجتماعی، تورم، بیکاری، مسایل مربوط به محیط‌زیست و... مسایلی هستند که ورای مسایل درونی هر سازمانی باید مورد توجه قرار گیرند؛ و در ضمن این مسایل و از آنجایی که دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی جایگاهی بسیار حساس در تربیت جوانان و بالاخص نیروی کار مورد نیاز جامعه دارند، هدایت و رهبری مؤثر در دانشگاه‌ها و وجود سیستم‌های دقیق نظارت و پاسخگویی یکی از ضرورت‌ها و نیازهای اجتناب‌ناپذیر در یک نظام کارآمد و خدمتگزار بوده و ابزاری مؤثر جهت نظارت و کنترل بر

قدرت و پیشگیری از سوءاستفاده‌ها از اختیارات عمومی و در نهایت ابزاری جهت بهبود خدمات و خدمت‌رسانی مطلوب‌تر محسوب می‌گردد(نقی بور ظهیر و صفائی، ۱۳۸۸، ۱۰۸).

یافته‌های پژوهش حاضر حاکی از تأثیر اخلاق کار اسلامی بر رفتار شهروندی سازمانی، پاسخگویی و مسئولیت اجتماعی در میان کارکنان است که با یافته‌های پژوهش معیدفر(۱۳۷۸)، مغایر می‌باشد. وی اینطور دریافت که با بالا رفتن میزان تحصیلات فرد اخلاق او در سازمان پایین می‌آید. همینطور با نتایج پژوهش دیگر معیدفر(۱۳۸۵) نیز مبنی بر رابطه معکوس اخلاق کار با میزان شهروندی اعضای نمونه همسو نمی‌باشد. هرچند نتایج بررسی‌های موغلى و همکاران(۱۳۹۲) را تأیید می‌کند. ایشان دریافتند مؤلفه‌های اخلاق کار اسلامی بر رفتار شهروندی تأثیر مستقیمی با واسطه ارزش‌های شغلی دارند.

طی این پژوهش اینطور نتیجه شد در میان کارکنانی که گرایش به رفتارهای اخلاق کار اسلامی دارند، انتظار بروز رفتارهای شهروندی سازمانی نیز بیشتر می‌شود. شاید به این دلیل که متعهد بودن به اصول و ارزش‌های اخلاقی در سازمان به افزایش میزان تعهد کارکنان به هنجارها و مقررات سازمانی و معرفی جو عمومی سازمان به عنوان یک محیط اخلاقی سالم منجر می‌شود که ضابطه‌مداری سازمان و در پی آن شرکت فعالانه کارکنان را در رفتارها و فعالیت‌های فرانشیز یا فراوظیفه‌ای دربر خواهد داشت و در نهایت وجهه‌ای قابل اعتماد و پاسخگو را از سازمان متبع معرفی می‌کند. این نتیجه با یافته‌های تحقیق بهاری فر و همکاران(۱۳۹۰) که عنوان کردند رفتار اخلاقی به طور مثبتی بر بعد جوانمردی و بعد نوع دوستی رفتارهای شهروندی سازمانی تأثیر دارد، همسو می‌باشد. همچنین، نتایج پژوهش حاضر یافته‌های تحقیقات یوسف(۲۰۰۰ و ۲۰۰۱)، حسنی و حیدری‌زاده(۱۳۹۱)، حیدری‌زاده و همکاران(۱۳۹۲)، دانایی‌فرد و همکاران(۱۳۸۹) و قاسم‌زاده و همکاران(۱۳۹۲) را مورد تأیید قرار می‌دهد.

اما در این پژوهش نتایج از معنادار نبودن مسیر مستقیم فرهنگ خدمتگزاری بر مسئولیت اجتماعی حکایت دارد که با یافته‌های حسنی و حیدری‌زاده(۱۳۹۲) و حیدری‌زاده و همکاران(۱۳۹۲) هم‌راستا می‌باشد، هرچند مغایر با یافته‌های دانایی‌فرد و همکاران(۱۳۸۹) می‌باشد. علت این امر را شاید بتوان به متفاوت بودن محیط‌های سازمانی مورد بررسی در این دو پژوهش(یکی بیمارستان و دیگری دانشگاه) مرتبط دانست. همینطور، عدم معناداری یکی دیگر از فرضیه‌های این پژوهش، یعنی معنادار نبودن مسیر فرهنگ خدمتگزاری بر رفتار شهروندی سازمانی نتیجه‌ای دور از انتظار بود. بعلت فقدان مبانی نظری در این مورد نمی‌توان توجیه مناسبی بر اساس مقایسه‌های تطبیقی ارایه داد.

پیشنهادهای کاربردی: در پایان با طرح این موضوع که اخلاقیات ارتباط نزدیک و تنگاتنگی با ارزش‌ها دارند و بعنوان ابزاری نگریسته می‌شوند که ارزش‌ها را به عمل تبدیل کرده؛

بر نگرش افراد به شغل، سازمان و مدیریت مؤثر بوده، می‌تواند بر عملکرد فردی، گروهی و سازمانی اثر بگذارد (رحمان سرشت و همکاران، ۱۳۸۸:۲۳) و با توجه به یافته‌های این پژوهش، پیشنهاد می‌شود مدیریت با مدنظر قرار دادن روحیه فرهنگ خدمتگزاری و توجه به گزینه اخلاق کار و به تبع آن اخلاق کار اسلامی در حین استخدام و گزینش کارکنان، نیز در آموزش‌های ضمن خدمت منابع انسانی بر بروز رفتارهای شهروندی سازمانی از سوی آنان و میزان پاسخگویی و مسئولیت اجتماعی سازمان خود در قبال جامعه و ذینفعان تأثیر بگذارند.

و بر در فرهنگ سرمایه‌داری، مهمترین خصلت اخلاق اجتماعی را احساس تکلیف در مقابل کار می‌داند. به عبارتی، تعهدی که فرد نسبت به حرفه خود احساس می‌کند. براین اساس، برای گسترش حوزه اخلاق کار و مشروعيت روزافزون آن، باید اصول اخلاقی برای افراد تعهدآفرین باشند و اقتدار خود را از این طریق کسب کنند، نه صرفاً بر اساس مصلحت از آن اطاعت شود؛ زیرا اقتداری که به خاطر مصلحت از آن تبعیت شود، عموماً به مراتب بی‌ثبات‌تر از اقتداری است که کاملاً مرسوم رعایت گردد. به عبارت دیگر، اخلاقیات در کار، باید به اعتبار الزام‌آور و تعهد نسبت به آن ارزش‌ها متکی باشد (آرون، ۱۳۷۲، نقل از محمدخانی و همکاران، ۱۳۹۲). این امر تنها با بوجود آوردن یک فرهنگ قوی سازمانی که منجر به درونی کردن این خصایص شود، امکان‌پذیر است.

پیشنهادات نظری: بر اساس مطالعه صورت گرفته می‌توان دریافت این گرایش عمیق به اخلاق کار بوده که بر میزان پذیرش مسئولیت اجتماعی و پاسخگویی کارکنان در سازمان مورد نظر این پژوهش تأثیر گذاشته است؛ هر چند شاید عوامل دیگری نیز دخیل باشند که در این تحقیق کنترل نشده و تأثیر آنها مورد نظر نبوده باشد. اما باید اذعان کرد بی‌توجهی سازمان‌ها به این مسایل (ارزش‌های اخلاقی) و عدم رعایت اصول اخلاقی از سوی آنها می‌تواند مشروعيت سازمان و فعالیت‌های آن را زیر سؤال ببرد. بنابراین پیشنهاد می‌شود پژوهشگران محترم به این متنبیر اثرگذار سازمانی و رابطه آن با دیگر مؤلفه‌های سازمان و مدیریت توجه بیشتری مبذول دارند.

فهرست منابع

- ابراهیمی، ابوالقاسم. رودانی، امین، ۱۳۸۸، «نقش بازاریابی اخلاقی در رفتار خرید مصرف کنندگان مواد غذایی»، *فصلنامه اخلاق در علوم رفتاری*، سال چهارم، شماره ۲۱ و ۲، صص ۳۹-۲۹.
- اصول کافی
- امیدوار، علیرضا، ۱۳۸۷، «ترویج مسئولیت اجتماعی شرکتها، تکمیل کننده و جایگزین سیاست ها و وظایف دولت (سیاست گذاری حکومت در ترویج مسئولیت اجتماعی شرکتها)»، گروه پژوهش‌های فرهنگی و اجتماعی، *پژوهشنامه شماره ۲۱*، صص ۸۹-۹.
- آراسته، حمیدرضا. جاهد، حسینعلی، ۱۳۹۰، «رعایت اخلاق در دانشگاهها و مراکز آموزش عالی: گزینه‌ای برای بهبود رفتارها»، *فصلنامه نشاء علم*، سال اول، شماره ۲، صص ۴۰-۳۱.
- بخار الانوار
- بهاری فر، علی. جواهری کامل، مهدی. احمدی، سید علی اکبر، ۱۳۹۰، «رفتارهای اخلاقی و رفتار شهروندی سازمانی: تأثیر ارزش‌های اخلاقی، عدالت و تعهد سازمانی»، *پژوهش نامه مدیریت منابع انسانی*، دوره ۱، شماره ۱، صص ۴۲-۲۳.
- تحف العقول، ۱۳۸۵: ۶۷۹.
- تقی پورظہیر، علی، صفایی، طبیه، ۱۳۸۸، «ارائه مدلی جهت پاسخگویی مدیران نظام آموزش عالی در ایران»، *پژوهش‌های مدیریت*، شماره ۸۲، صص ۱۲۳-۱۰۷.
- حسنی، محمد. حیدری زاده، قدم خیر، ۱۳۹۱، «برآزش روابط علی - ساختاری اخلاق کار اسلامی بر مسئولیت اجتماعی و پاسخگویی فردی با توجه به اثرات میانجی فرهنگ خدمتگزاری»، *فصل نامه علمی- پژوهشی مدیریت و منابع انسانی در صنعت نفت*، سال چهارم، شماره ۱۵، صص ۱۳۸-۱۲۱.
- حیدری زاده، زهرا. حسنی، محمد. قاسمزاده علیشاهی، ابوالفضل (۱۳۹۲). «تأثیر فرهنگ خدمتگزاری بر پاسخگویی فردی و مسئولیت اجتماعی کارکنان با تأکید بر اخلاق کار اسلامی»، *دوفصل نامه علمی- پژوهشی مدیریت اسلامی*، سال ۲۱، شماره ۲، صص ۱۷۵-۱۵۱.
- خلیلی، محسن، ۱۳۸۷، «اقدام‌ها و ابتکارهای مدیران صنعت کشور برای ارتقاء مسئولیت اجتماعی شرکتها، گروه پژوهش‌های فرهنگی و اجتماعی»، *پژوهشنامه شماره ۲۱*، صص ۱۵۱-۱۳۱.
- دانایی‌فرد، حسن. رجب‌زاده، علی. درویشی، آذر، ۱۳۸۹، «تبیین نقش شایستگی اخلاقی- اسلامی و فرهنگ خدمتگزاری در ارتقا پاسخگویی عمومی بیمارستان‌های دولتی»، *مجله اخلاق و تاریخ پزشکی*، دوره سوم، شماره ۴، صص ۵۷-۷۰.
- دفت، ریچارد، ۱۳۷۴، «تئوری سازمان و طراحی ساختار، ترجمه علی پارسائیان و سید محمد اعرابی، تهران مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی

- دلاور، علی، ۱۳۸۵، «روش تحقیق در روان‌شناسی و علوم تربیتی»، ویرایش چهارم، چاپ بیست و یکم، تهران، نشر ویرایش
- رجبی‌پور میدی، علیرضا. دهقانی‌فیروزآبادی مرتضی، ۱۳۹۱، «رابطه اخلاق کار اسلامی با تعهد سازمانی و رضایت شغلی در پرستاران»، فصلنامه اخلاق زیستی، سال دوم، شماره ششم، صص ۹۹-۹۲.
- رحمانی‌سرشت، حسین. رفیعی، محمود. کوشان، مرتضی، ۱۳۸۸، «مسئولیت اجتماعی، اخلاقیات فراسازمانی»، تدبیر، شماره ۲۰۴، صص ۲۶-۲۲.
- زندی‌پور، طیبه، ۱۳۸۴، «آسیب‌شناسی فرهنگ و اخلاق کار»، تازه‌ها و پژوهش‌های مشاوره، ج ۴، شماره ۱۶، صص ۶۲-۴۷.
- غررالحكم، ۱۳۸۴: ۳۳۳.
- فیوضات، ابراهیم، ۱۳۸۱، «تشکل‌های صنفی و اخلاق کاری در ایران»، پژوهشنامه علوم انسانی، صص ۳۱-۲۱.
- قاسم‌زاده علیشاهی، ابوالفضل. حسنی، محمد. زوار، تقی، ۱۳۹۲، «برازش روابط علی-ساختاری ویژگی‌های شخصیتی با استرس و رفتار شهروندی سازمانی با توجه به اثرات میانجی پاسخگویی فردی»، پژوهش‌های روان‌شناسی اجتماعی، دوره‌ی ۳، شماره‌ی ۹، ۹۴-۷۹.
- قاسم‌زاده علیشاهی، ابوالفضل. زوار، تقی. فیض‌اللهی، زهرا، ۱۳۹۲، «بررسی نقش میانجی با وجود آن بودن در رابطه پاسخگویی با رفتار شهروندی و رفتار سیاسی»، فصلنامه پژوهش‌های روان‌شناسی اجتماعی، دوره سوم، شماره ۱۲، ۷۸-۶۳.
- قربانی چوبقلو، صمد. صادقی عمروآبادی، بهروز، ۱۳۹۰، «اثرات اخلاق اسلامی بر فاکتورهای شغلی مبتنی بر مهندسی فرهنگی رفتار شهروندی سازمانی»، ماهنامه مهندسی فرهنگی، سال ششم، شماره ۶۱، ۶۲-۵۶.
- محمدخانی، مهرانگیز. بالالی، اسماعیل. محمدی، اکرم، ۱۳۹۲، «تأثیر عوامل سازمانی بر سطح اخلاق کار در میان کارکنان ادارات دولتی(مورد شهرستان خوانسار)»، جامعه‌شناسی کاربردی، سال بیست و چهارم، شماره پیاپی ۵۰، شماره دوم، صص ۱۶۴-۱۴۳.
- مشایخی‌پور، محمدعلی، ۱۳۹۰، «مبانی اخلاق کار از دیدگاه امام علی(ع)»، دو فصلنامه علمی-پژوهشی مدیریت اسلامی، سال ۱۹، بهار و تابستان، صص ۶۵-۳۷.
- مشبکی، اصغر و خلیلی شجاعی، وهاب، ۱۳۸۹، «بررسی رابطه فرهنگ سازمانی در مسئولیت اجتماعی سازمان‌ها»، جامعه‌شناسی کاربردی، سال بیست و یکم، شماره ۴۰(شماره ۴۰ پیاپی) زمستان ۱۳۸۹، صص ۳۷-۵۶.
- معیدفر، سعید، ۱۳۸۵، «اخلاق کار و عوامل مؤثر بر آن در میان کارکنان ادارات دولتی»، فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی، سال ششم، شماره ۲۳، صص ۳۴۱-۳۲۱.
- معیدفر، سعید، ۱۳۷۸، «بررسی اخلاق کار و عوامل فردی و اجتماعی مؤثر بر آن در واحدهای تولیدی صنعتی استان تهران»، وزارت کار و امور اجتماعی(مؤسسه کار و تأمین اجتماعی).

- مقیمی، سیدمحمد. رمضان، مجید(۱۳۹۰). پژوهشنامه مدیریت(۳) مدیریت رفتار سازمانی(سطح سازمانی)، تهران، انتشارات راهدان، چاپ اول
 - مقیمی، سیدمحمد. رمضان، مجید، ۱۳۹۲، پژوهشنامه مدیریت(۴) روانشناسی سازمانی، تهران، انتشارات سازمان مدیریت صنعتی، چاپ دوم
 - موغلی، علیرضا. سیدجوادین، سیدرضا. احمدی، سید علی اکبر. علوی، آزاده، ۱۳۹۲، «تبیین مدل اخلاق کار اسلامی و رفتار شهروندی سازمانی با واسطه ارزشهای شغلی(مورد مطالعه دانشگاه علوم پزشکی اصفهان)»، مدیریت اطلاعات سلامت(۱۰)، ۲(۰)، صص ۱-۱۰.
 - نصر، سید حسین، ۱۳۷۸، «اخلاق کار اسلامی»، ترجمه دکتر سید احمد موثیقی، کار و جامعه، ش ۳۱، صص ۲۳-۱۵.
- نهج الفصاحه.**

- Abdul Shukor Bin Shamsudin, Abdul Whid Bin Mohd Kassim, Mohamad Ghazali, Hassan Nor Azim, June 2010, «Preliminary Insights on the Effect of Islamic Work Ethic on Relationship Marketing and Customer Satisfaction», The Journal of Human Research and Adult Learning Vol. 6, Num. 1, Pp. 106- 114.
- Ali, A., 1988, «Scaling an Islamic Work Ethic», the Journal of Social Psychology, 128(5), 575-583.
- Ali, J.A. and Al-Kazemi, A., 2007, «Managerial problems in Kuwait», The Journal of Management Development, Vol. 21 No. 5, pp. 366-375.
- Beekun, Rafik Issa, 1996, «Islamic Business Ethics», Copyright[©] 1996, International Institute of Thought. PO BOX 669, Herndon, VA 20170 (703)471-1133
- Beekun. Rafik., I. & Badawi. Jamal, A., 2005, «Balancing Ethical Responsibility among Multiple Organizational Stakeholders: The Islamic Perspective», Journal of Business Ethics. 6:131-145, DOI 10, 1007/s10551-004-8204-5.
- Breaux, D.M., Munyon, T.P., Hachwarter, W.A., & Ferris, G.R., 2009, «Politics as moderator of the accountability job satisfaction relationship: Evidence across three studies», Journal of Management, 35, 307-326.
- Frink, D.D., Hall, A.T., Perryman, A.A., Ranft, A.L., Hachwarter, W.A., & Ferris, G.R., 2008, «A meso-level theory of accountability in organizations». Research in Personnel and Human Resources Management, 27, 177-245.
- Hall AT, Royle MT, Brymer RA, et al., 2006, «Relationship between felt accountability as a stressor and strain reactions», Journal of

- Occupational Health Psychology; 2006, Vol 11, p 87-99.
- Hall, A.T., Zinko, R., Perryman, A.A., & Ferris, G.R., 2009, «Organizational citizenship behavior: Mediators in the relationship between accountability and job performance and satisfaction», Journal of Leadership and Organizational Studies, 15, 381-392.
 - Hochwarter, W.A., Perrewe, P.L., Hall, A.T., & Ferris, G.R., 2005, «Negative affectivity as a moderator of from and magnitude of the relationship between felt accountability and job tension», Journal of Organizational Behavior, 26, 517-534.
 - Norshid Mohamed, Nor Shahriza Abdul Karim, Ramlah Hussein (Copyright[©]2010 Victoria University), «Linking Islamic Work Ethic to computer Use Ethics, Job Satisfaction and Organizational Commitment in Malaysia», Journal of Business Systems, Governance and Ethics, Vol 5, No 1, Pp 13-23.
 - Somech, A., & Bogler, R., 2002, «Antecedents and consequences of teacher organizational and professional commitment», Educational Administration Quarterly, 38, 277-289.
 - Wahibur Rokhman, 2010, «The Effect of Islamic Work Ethics on Work Outcomes, JBO Electronic Journal of Business Ethics and Organization Studies», Vol. 15, No 1. Pp 21-27. <http://ejbo.jyu.fi/>
 - Yousef, D. A., 2000, «Organizational commitment as a mediator of the relationship between Islamic work ethic and attitudes toward organizational change», Human Relations, Vol. 30 No. 2, Pp. 513-537.
 - Yousef, D. A., 2001, «Islamic work ethics as a mediator of the relationship between locus of control, role conflict and role ambiguity[°] A study in an Islamic country setting», Journal of Managerial Psychology, Vol. 15 No. 4, Pp. 283-298

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی